

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

L. 30, 9 oct. 2023

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*, inițiată de doamna deputat USR Murariu Oana și domnul deputat USR Weiner Adrian împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 450/2023**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se o nouă viziune în abordarea răspunderii civile pentru actele de malpraxis medical, „cu beneficii atât pentru persoanele prejudiciate, care și-ar vedea satisfăcut interesul – acela de a-și recupera prejudiciul cât mai rapid”, cât și pentru întregul sistem medical, „prin combaterea conceptului de medicină defensivă”.

II Observații

1. Față de cele relevate în cuprinsul instrumentului de prezentare, menționăm că în prezent, *conform art. 687¹ din Legea nr. 95/2006*, prima instanță competentă în procesele de malpraxis este tribunalul, nu judecătoria, rezultând astfel necesitatea reanalizării paragrafului referitor la acest aspect.

De asemenea, precizăm că era necesară motivarea soluțiilor propuse la pct. 1-8 ale art. I² din *Legea nr. 95/2006*.

Semnalăm că, în prezent la nivelul Ministerul Sănătății lucrează un grup de experți format atât din reprezentanți ai Ministerului Sănătății, cât și reprezentanți ai organismelor profesionale din domeniul sanitar (Colegiul Medicilor din România, Colegiul medicilor stomatologi, Ordinul asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali din România, etc.) în vederea întocmirii proiectului de lege a malpraxisului, care va reforma în totalitate acest domeniu, inclusiv sub aspectul acoperirii daunelor morale prin polița de malpraxis.

2. Cu privire la textul inițiativei legislative:

Precizăm că era necesară utilizarea unei terminologii unitare la pct. 1-3 ale art. I din inițiativa legislativă, conform art. 37 alin. (1)³ din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, dat fiind că în forma propusă textele utilizează sintagme diferite⁴ cu privire la aceeași categorie de personal, astfel că nu se deduce clar care sunt destinatarii normei.

Semnalăm faptul că la alin. (1) al art. 659¹ – (pct. 3 al art. I din inițiativa legislativă) ar trebui să se precizeze ce se are în vedere prin

¹ Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare
Conform Art. 687: *Instanța competentă să soluționeze litigiile prevăzute în prezenta lege este tribunalul - secția civilă în a cărei circumscripție teritorială a avut loc actul de malpraxis reclamat.*

² Fiind vorba despre un singur articol, acesta trebuie redat ca articol unic.

³ Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare
ART. 37 Unitatea terminologică

(1) În limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni.

⁴ Ne referim la: „personal medico-sanitar angajat”-pct.1 din inițiativa legislativă, „personal medical angajat”-pct.2 din inițiativa legislativă, „personal medical”-pct.3 din inițiativa legislativă. În plus, terminologia unitară trebuie utilizată prin raportare la întreg conținutul Legii nr.95/2006 care, în Capitalul I din Titlul XVI, se referă la răspunderea civilă a personalului medical și definește, în art.653 alin.(1) lit. a), această sintagmă.

sintagma „*cel puțin în parte*”⁵, astfel încât norma să fie clară și previzibilă.

În plus, nu rezultă cu exactitate la ce anume se referă expresia „*inclusiv în ceea ce privește răspunderea pentru actele personalului medical*”, astfel că ar fi necesară clarificarea tezei finale a normei.

Textul propus la art. 687² (pct. 9 art. I din inițiativa legislativă) trebuie formulat ca derogare⁶ de la *Codul de procedură civilă*, prin indicarea în concret a dispozițiilor din *Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, de la care se derogă⁷. Observația privește și art. 687⁴ alin. (2) al inițiativei legislative.

Precizăm faptul că alin. (2) al art. 687³ din inițiativa legislativă ar fi trebuit să facă referire la alin. (5) al art. 687¹ din aceeași inițiativă.

Era necesar să se aibă în vedere completarea alin. (3) al art. 687⁵ din inițiativa legislativă, astfel încât să se stabilească în ce măsură/proporție se recuperează prejudiciul în ipoteza în care personalul medical are mai mulți asigurători, pentru ca norma să poată fi interpretată și aplicată unitar.

Cu privire la alin. (4) al aceluiași art. 687⁵ al inițiativei legislative, apreciem că nu poate fi suficientă contactarea asigurătorului/asiguratorilor, ci obținerea unei dovezi certe din care să rezulte că prejudiciul nu este acoperit sau nu este acoperit integral prin asigurare.

Precizăm că nu este clară intenția de reglementare a alin. (5) al art. 687⁵ din inițiativă legislativă, respectiv în care dintre ipoteze sunt aplicabile cele două articole la care se face trimitere.

De asemenea, nu este clar la ce acțiune se referă alin. (6) al art. 687⁵ al inițiativei legislative, astfel că era necesară clarificarea intenției de reglementare și formulare a textelor astfel încât să se înțeleagă fără echivoc toate etapele pe care trebuie sau le poate parcurge un proces de malpraxis.

⁵ În măsura în care se are în vedere „nivelul limitelor minime de asigurare”, precizate în art. I pct. 3 (art. 659¹ alin. 2) din inițiativa legislativă, este necesară utilizarea aceleiași terminologii, conform textului mai sus citat din *Legea nr. 24/2000*, astfel încât să fie clară intenția de reglementare.

⁶ Conform art. 15 alin. (3) din *Legea nr. 24/2000*: „Reglementarea este derogatorie dacă soluțiile legislative referitoare la o situație anume determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri”.

⁷ Potrivit art. 63 din *Legea nr. 24/2000*: << Pentru instituirea unei norme derogatorii se va folosi formula „prin derogare de la ...”, urmată de menționarea reglementării de la care se derogă. Derogarea se poate face numai printr-un act normativ de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de bază.>>.

În ceea ce privește alin. (7) al art. 687⁵ al inițiativei legislative, ar fi necesar să se precizeze la ce termen se referă textul și despre ce cerere de chemare în judecată este vorba.

De asemenea, considerăm că se impune să se analizeze necesitatea introducerii în text a unor norme tranzitorii, conform art. 26 din *Legea nr. 24/2000*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ion-Mărcel CIOLACU
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului